

- Петров 2005: Петров, О.В. Особливості поповнення словотвірних гнізд російської мови неологізмами-композиціями [Текст] / О. В. Петров // Мовознавство. – 2005. – № 5. – С. 57-63. – Бібліогр.: с. 63.
- Сірик 2004: Сірик, С.В. Термінотворення в юридичній сфері [Текст] / С. В. Сірик // Вісник Запорізького державного університету. – 2004. – № 4. – С. 131-136. – Бібліогр.: с. 136.
- Туровська 2005: Туровська, Л. Інноваційні процеси в українській науковій термінології [Текст] / Л. Туровська // Українська мова. – 2005. – № 2. – С. 56-63. – Бібліогр.: с. 63.

Джерела

- Актуальні проблеми економіки: науковий економічний журнал. – 2002. – № 11; 2005. – № 9; 2008 – № 3.
- Александрова М.М. Гроші. Фінанси. Кредит: навч.-метод. посібник. – К.: ЦУЛ, 2002. – 336с.
- Банківська справа: науково-практичне видання. – 2003. – № 5; 2005. – № 6; 2007. – № 5; 2008. – № 6.
- Банківська справа: навчальний посібник / За ред. проф. Р. І. Тиркала. – Тернопіль: Карт-бланш, 2001. – 2001. – 314с.
- Вісник національного банку України: щомісячний науково-практичний журнал НБУ. – 2006. – № 7.
- Гене́за ринкової економіки: терміни, поняття, персоналії: навч. екон. слов.-довід. для студ. вузів усіх рівнів акредитації / Укладачі: В. С. Іфтемічук, В. А. Григорев, М. І. Манілич, Г. Д. Шутак; [за наук. ред. Г. І. Башнянина, В. С. Іфтемічука]. – 2-ге вид., виправ. і доп. – Львів: Магнолія 2006, 2007. – 688с.
- Гриценко О. Гроші та грошово-кредитна політика: навч. посібник. – К.: Основи, 1996. – 180 с.
- Денисенко М.П. Гроші та кредит у банківській справі: навч. посібник. – К.: Алерта, 2004. – 478 с.
- Інформаційний вісник Райффайзен банку Аваль. – 2006. – № 4-5.
- Капран В.І., Кривченко М.С., Коваленко О.К., Омельченко С.І. Банківські операції: Навчальний посібник – К.: ЦНЛ, 2006. – 208 с.
- Колодізев О.М., Яременко О.Р. Гроші та кредит: навч. посібник / О. М. Колодізев, О. Р. Яременко. – Х., 2004. – 156 с.
- Михайлівська І.М., Ларіонова К.Л. Гроші та кредит: навч. посібник. – Л.: Новий Світ, 2006. – 432 с.
- Прокопенко І.Ф., Ганін В.І, Соляр В.В., Маслов С.І. Основи банківської справи: навч. посібник – К.: У. н. л., 2005. – 410 с.
- Романенко О.Р. Фінанси: підручник. – К.: У. н. л., 2006. – 312 с.

Стаття посвячена аналізу типів складних слів в сучасній банківській термінології на матеріалі заимствованих з англійського мови. Просліджені структурно-семантичні особливості композитів, юкстапозитів, аббревіатур.

Ключевые слова: аббревиатура, композит, сложение, способ словообразования, термин, юкстапозит.

The article dwells upon the analysis of the complex words types in the modern bank terminology based on the new English borrowings. Structural and semantic particularities of the composites, yukstapositions and abbreviations were marked.

Keywords: abbreviation, composit, adding, way of the wordbuilding, term, yukstaposition.

Надійшла до редакції 21 вересня 2010 року.

Любов Карпець, Анатолій Нелюба

ББК Ш12=411.4*677.1

УДК 811.161.2'276

СЛОВОТВІРНЕ НОМІНУВАННЯ ОСІБ У СПОРТИВНОМУ ЖАРГОНІ

У статті розглянуто словотвірне домінування спортивного жаргону на категорії особи. З'ясовано, що найпродуктивнішим є суфіксальний спосіб, котрий відзначається вагомою кількістю засобів.

Ключові слова: словотвірна система, спортивний жаргон, категорія особи.

Українська дериваційна система володіє великим потенціалом для творення номенів. Виявлення особливостей та основних тенденцій розвитку словотвірної системи певної мови належить до актуальних завдань сучасної лінгвістики. Завдяки словотворенню мова постійно реалізує свої можливості у забезпеченні комунікативних потреб суспільства. Поповнюючи словниковий склад української мови новими лексичними одиницями, словотвірна система української мови спирається на власні дериваційні ресурси, а також запозичує певну їх частину з інших мов. Аналіз мовного матеріалу показує, що арсенал спортивних жаргонізмів української мови якраз активно забезпечується через словотвір, який відображає процеси, що постійно відбуваються в мові.

Незважаючи на те, що українські дериватологи досягли значних успіхів у дослідженнях словотвірних явищ у всьому їхньому багатоманітті й різноаспектності, маємо незначну кількість наукових досліджень із проблем жаргонового словотвору. Це зокрема праці О.Горбача: 1963, В.Грешука: 1978,

Й.Дзендзелівського:1996, Т.Лика: 2000, А.Нелюби: 2000; 2001, Л.Ставицької: 2005, К.Широцького: 1998, В.Щепотьєва: 1927. Навіть згадані праці відзначаються “центричністю” словотвірних аспектів: в одних працях дослідження таких здійснюється принагідно, у загальному контексті жаргонових явищ (О.Горбач, В.Щепотьєв, Л.Ставицька), в інших – це основний, а інколи і єдиний аспект (Ю.Шевельов, В.Грешук, А.Нелюба); дослідники останнього, звичайно, знаходяться в меншості.

Із відомих способів словотворення в українській мові (суфіксація, префіксація, конфіксація, основоскладання тощо) в спортивному жаргоні функціонують суфіксація, універбація (як різновид суфіксації), утинання; поодинокими номенами реалізується префіксація й контамінація.

Спробуємо розглянути словотвірне домінування спортивного жаргону на категорії особи.

Помітною кількістю номенів відзначається тематична група “особи, причетні до спорту”, що природно зумовлено різноманітністю як самих видів спорту, так і спортивних дій, вправ, ознак, якими можуть виділятися ці особи. Продуктивними можна визнати такі форманти: *-ик/ник* і його варіанти, *-ак/як*, *-ер* і його варіанти, *-ун*, *-ок*.

-ик і його варіанти

За допомогою цього суфікса в спортивному жаргоні творяться назви осіб за кількома ознаками:

- роль у грі (*рамка* 'ворота' → *рамочник* 'воротник', *лавка запасних* → *лавочник* 'запасний гравець', *банка* 'лавка запасних' – 'сидіти на банці' → *баночник* 'запасний чи оштрафований гравець', *руйнувати* (атаку) → *руйнівник* 'захисник чи опорний півзахисник');

- належністю до команди (*Вовчанський олійно-екстракційний завод* → *олійник* 'гравець цієї команди', *матрац* 'клубна форма зі смугами' → *матрасник* 'гравець футбольного клубу “Атлетико”, що носить таку форму', *залізничний волейбольний клуб “Локомотив”* → *залізничник* 'гравець цієї команди, учасник цього клубу'); у цьому й інших випадках маємо й відповідні назви команд: *залізничники*, *матрацники*, *олійники*; однак не можемо встановити первісність ланцюгів : особа → команда (*залізничник* → *залізничники*) чи команда → особа (*залізничники* → *залізничник*);

- вид спорту чи використовуваний в ньому *знаряддя* (*висота* → *висотник* 'стрибун у висоту', *сокира* → *сокирник* 'спортсмен-альпініст', *рівнинний* → *рівнинник* 'спортсмен із добрими результатами на рівнинній місцевості');

- індивідуальні ознаки (*живий/жвавий* → *живчик* 'швидкий, жвавий нападник', *темп* → *темповик* 'боксер, що нав'язує швидкий темп бою', *легкий* → *легковик* 'спортсмен легкої вагової категорії', *зубастий* → *Зубастик* 'бразильський футболіст Рональдо, в якого виділяються два верхні передні зуби - зубастий').

Крім того, цей суфікс використовується і під час творення дериватів способом усічення (*хавчик*, *стадік*).

Використані моделі: *I + ик*, *Д + ик*, *Пр + ик*.

-ар і його варіанти

- вид спорту і роль у грі (*пауерліфтинг* → *ліфтер* 'спортсмен, що займається пауерліфтингом'; *парашланеризм* → *парашланер* 'спортсмен-парашланерист');

- індивідуальні ознаки (*дух* → *духар* 'спортсмен, в якого не вистачає духу боротися в останні хвилини бою', *техніка* → *технар* 'боксер, що володіє перевагою у техніці й полюбляє погратися з суперником', *дубль* → *дублер* 'гравець, що за один матч забив два і більшу кількість м'ячів').

Використана модель: *I + ер,*, *I + ар*, *I + ор*

-ун

- вид спортивної діяльності і роль у грі (*показувати* → *показун* 'плавець, що показує прекрасну техніку', *топтати* → *топтун* 'лижник, що перший прокладає-топче лижню', *лизати* → *лизун* 'легкоатлет, що наздоганяє суперника – лише йому п'яти', *опікати* → *опікун* 'гравець, прикріплений до якогось із суперників із метою протидіяти йому – опікати його ді').

Використана модель: *Д + ун*.

-ок

- виконувана дія (*качатися* → *качок* 'особа, що качає м'язи, здебільшого про культуристів');

- індивідуальні ознаки (*бити* → *биток* 'боксер, що досить часто б'є і відправляє суперника в нокаут', *бігати* → *бігунок* 'футболіст, що швидко бігає і відбирає м'яч у суперника).

Використані моделі: *Д + ок*, *I + ок*.

-ак/як

- рід занять і результати (*різати* → *різак* 'лижвар, що перший прокладає-ріже лижню', *гірський* → *гірняк* 'спортсмен або консультант із гірських видів спорту' або 'спортсмен, що показує кращі результати в орієнтуванні на гірській місцевості').

Використані моделі: *Д + ак*, *Пр + ак*.

Суфікси разового використання

- **ист** (*хвіст* → *хвостист* 'змагун, що плететься у хвості і приходиться до фінішу останнім'); *I + ист*; **ерк(а)** (*гімнастика* → *гімнастерка* 'тренер зі спортивної гімнастики', *таранити* → *таранька* 'нападник, що вдало таранить-пробиває стінку'); *I + ерк(а)*; **л(я)** (*дристати* → *дрисля* 'спортсмен, що швидко бігає - ніби дристає - на короткі дистанції'); *Д + л(я)*; **ав(а)** (*красивий* → *красава* 'як правило про спортсмена, що красиво виконує певні дії, вправи'); *Пр + ав(а)*; **ець** (*гадаулі* → *гадаулець* 'спортсмен, що під час боротьби постійно

застосовує прийом гадаулі); *I + ець*; **л(о)** (*мотатися* → *мотало* 'польовий гравець у вуличному футболі' або 'футболіст, що добре обводить-мотає суперників'); *Д + ал(о)*; **ач** (*муха* → *мухач* 'спортсмен легкої вагової категорії', *штовхати* → *штовхач* 'боксер, що веде монотонний бій, ніби штовхає, а не б'є суперника'); *I + ач*, *Д + ач*.

Як бачимо, в українському спортивному жаргоні тематична група номенів на позначення спортсменів має свої особливості:

- серед інших типів номінації словотвірна є найпродуктивнішою у творенні назв осіб (спортсменів) і вирізняється як багатством підгруп, так і різноманітністю моделей і суфіксів;

- більшу частину номенів утворено за загальнономовними моделями з використанням традиційних суфіксів – на жаргоновість таких номенів може вказувати (і вказує) лише функціонально стильове використання й тематичні ознаки;

- більшість номенів-дериватів має прозору мотивацію – у першу чергу прозору для носіїв і користувачів цього жаргону; для непосвячених така мотивація часто сприймається як затемнена;

- двоозначність мотивації щодо прозорості/затемненості зумовлена такими чинниками: 1) частину дериватів утворено від загальнономовних основ, без будь-яких конотацій (*літун*, *опікун*, *технар*, *Зубастик*) – звідси і мотиваційна прозорість; 2) значно більшу частину номенів утворено від жаргонових основ, що переважно постали внаслідок семантичних змін (*рамочник*, *баночник*, *дрисля*);

- деякі утворення свідчать про віддання переваги власне мовним словотворчим засобам і відповідно заміни загальнономовних іншомовних питомими українськими – жаргоновими, некодифікованими (порівняймо *альпініст* і *сокирник*).

Деякі моделі відзначаються певними особливостями, на яких необхідно зупинитися детально.

Олія → **олійник** На відміну від загальноприйнятих, літературних моделей і відповідного вибору мотиваційної основи в цьому випадку маємо досить цікаві явища. Формально дериват мотивується твірним *олія*, що й відображено в похідному, однак походить від словосполучення *Вовчанський олійно-екстракційний завод*. За загальнолітературними правилами спочатку мала б утворитися аббревіатура, а від неї вже назва особи: *ВОЕЗ* → *ВОЕЗівець* (порівняймо з *МАУП* → *МАУПівець*, *КрАЗ* → *КрАЗівець*). Крім того, у творця означеного номена було кілька шляхів вибору мотиватора: *екстракційний* → *екстракційник*, *Вовчанський* → “*Вовчанськ*” або → *вовчанець/вовчанка* (якщо жіноча команда), *олійний* → *олійник*. І поява всіх дериватів була б умотивованою. Однак, як бачиться, перевагу віддано “найпрозорішому”. Такі ж особливості має і ланцюг *залізниця* → *залізничник*.

Пауерліфтинг → **ліфтер** У цьому разі, як здається, провідним було бажання зекономити (унаслідок чого твірну основу було утнуто водночас справа і зліва) і полегшити слово щодо вимовляння і сприймання, через своєрідну гру уподібнити до іншого загальнономовного омонімічного слова (порівняймо із *таранити* → *таранька*, *гімнастика* → *гімнастерка*); щось подібне вбачаємо і в ланцюгові *парашлюрист* → *парашентьор*, внаслідок чого маємо унікальну твірну основу *парашент-*.

Муха → **мухач** У кодифікованій мові суфікс –ач приєднується до дієслівної основи (*глядіти* → *глядач*, *копати* → *копач*), у спортивному жаргоні також використовується ця модель (*штовхати* → *штовхач*); маємо приклад, хай і поодинокий, приєднання цього суфікса до іменникової основи (*мух-*).

Хвіст → **хвостист** В українській мові суфікс –ист/ист належить до продуктивних і вказує на назви осіб за фахом, за приналежністю до партії, угруповань, за рисою характеру: тракторист, фрейдист, соціаліст. У студентському жаргоні цей суфікс змінює валентність, отже, змінює і значення: приєднаний до основи *хвіст-* у номені *хвостист*, цей суфікс вказує на особу за наявністю чогось – “особа, що має (хвіст)”, і виступає синонімічним до суфікса –ун (порівняймо з *горбун*, *кудлун*). У спортивному жаргоні фіксуємо подібний словотвірний номен, але з іншим значенням: *хвостист* 'особа, яка плететься у хвості й останньою приходиться до фінішу' і *хвостун* – з таким же значенням, утворено за загальнономовними правилами моделювання.

Домінік → **Домінатор** Номен Домінатор 'воротар збірної Чехії з хокею' має множинну мотивацію: 1) може мотивуватися твірною основою власного імені *Домінік* → *Домінатор*, де відбувається зміна елементів –ик замінюється на –атор; 2) мотиваційною є основа дієслова *домінувати*, за ознакою поведінки гравця на полі під час гри, тому й ланцюг має інший вигляд: *домінувати* → *Домінатор* (порівняймо з *яровизувати* → *яровизатор*, *сепарувати* → *сепаратор*) і 3) через порівняння особливостей хокеїста з іншим відомим кіногероєм Термінатором і намаганням поєднати риси одного й другого творець звертається до контамінаційних процесів: *Домін[ік + Термі]натор* → *Домінатор* (така множинна мотивація досить поширена у спортивному жаргоні). Зауважимо, що таку мотивацію установили на підставі пояснень різних респондентів. З огляду ж на словотвірні процеси всі гіпотези щодо словотворення цього номена є обґрунтованими навіть із урахуванням явищ народної етимології чи мовної гри.

Помічаємо й деякі особливості щодо поширення певного суфікса в різних субмовах. Наприклад, поширений у літературній мові суфікс –ак/як вказує на назви осіб за певною дією, на назви предметів, їх збірність (*вожак*), а в іменниках спільного роду виражає суб'єктивну оцінку (*задавака*, *тисака*). У молодіжному й кримінальному жаргонах також наявні номенні з суфіксом –ак/як, що позначають осіб: *шістак* 'офіціант', *підлабзник*, *чужак* 'молодий чоловік' тощо. У спортивному жаргоні означений суфікс, за нашими спостереженнями, продуктивністю не відзначається – утворено лише два номенні.

Деякі особливості помітні й у використанні моделей: у літературній мові суфікс –ер на позначення осіб здебільшого приєднується до дієслівної основи (*тренувати* → *тренер*), інколи такі деривати мають подвійну мотивацію (*гастролі* → *гастролер*, *гастролювати* → *гастролер*). У спортивному жаргоні переважає іменникова мотивація.

Одним із виявів явища вторинної номінації є **усікання** – спосіб творення номенів шляхом зменшення елементів у наявних номенах. Також на прикладі номінування осіб розглянемо усічення слівотвірні.

1. Утинання прикметникової твірної основи: *Лобановський* → *Лобан* (за формою це прикметникове прізвище, тому й не виокремлюємо його, а розглядаємо в цій групі); утинання з паралельними чи подальшими змінами граматичних ознак через нарощення відповідного закінчення *пішохідний* → *пішоходи* 'спортсмени, які займаються пішохідним спортом'.

2. Утинання іменникової твірної основи: а) без будь-яких нарощень і змін (*кікбоксер* → *кік/кік*); б) зі змінами граматичних ознак через нарощення флексії (*кікбоксер* → *кікса*, *Шумахер* → *Шумі*, *Шевченко* → *Шева*).

Деякі особливості виявляються лише в ході творення конкретних номенів, тому й потребують окремих зауваг.

Хавбек → *хавчик* З першого погляду загальна форма номена свідчить, що він утворений від англійського усіченого слова *хавбек* із додаванням українського демінутивного суфікса –чик із використанням триелементного ланцюга: *хавбек* 'півзахисник' → *хав* 'таке ж значення' → *хавчик* 'зменшено-пестливе до хав' (порівняймо із *хлопець* → *хлопчик*, *рубець* → *рубчик*). І справді, зразком для творення жаргоніма були названі й подібні загальнономовні номени, що мали дещо інше підґрунтя: демінутивний суфікс –ик, приєднуючись до твірних, вимагав (хай і не обов'язково) деяких морфологічних змін – чергування кінцевих твірної основи ц'/ч. Творець номена *хавчик*, не знаючи історії й суті українського елемента –чик у згаданих і подібних словах, сприймав його як єдиний комплекс, звідси і ланцюг *хав* + *чик* → *хавчик*. Якщо в загальнономовних дериватах такого типу суфікс –ик має виразну семантику зменшеності-пестливості, то в жаргоніми така семантика до певної міри втрачена. Можливо, що на появу цього номена і його семантику (відсутність семантичного елемента демінутивності) вплинув інший (інтержаргоновий) номен: порівняймо із *хавати* 'їсти' *хавчик* 'їжа', у якого якраз формант –чик виражає не демінутивність, а предметність (*дія* → *їжа*).

Пішохідний → *пішоходи* У даному випадку маємо зразок ніби зворотного словотвору; номінативний ланцюг має кілька ланок, деякі з них є словотвірними: *пішки ходити* → *пішохід* → *пішохідний спорт* → *пішоходи*. Остання ланка – це традиційна модель творення назви особи (спортсмена) від виду спорту, яким займається: *спорт* → *спортсмен*. Такий ланцюг є наочним утіленням взаємодії різних типів номінації, зокрема, словотвірної й синтаксичної.

Зовсім незначна за кількістю номенів група, яка нараховує п'ять одиниць, до того ж всі вони мають деякі особливості в мотивації - або можлива подвійна мотивація, або мотивація на рівні гіпотези:

один клас → *однокласник* 'спортсмен, який виступає в одному класі яхт, авт, мотоциклів' (або постав унаслідок подвійної мотивації);

? → *зенітокоси* 'гравці спортивної команди "Зеніт" чи 'команда Зеніт' (можливо, за аналогією до *негритоси*, *компрачикоси*);

? → *карлопан* 'футболіст маленького зросту' (можливо, за аналогією до *горлопан*);

дарувати гол → *голодар* 'гравець, який забив красивий гол – подарував його уболівальникам' (можливо, трансформація чужомовного *голеадор*);

пароплане[рист + пед]раст → *паропланераст* 'жартівливо-зневажливе до *паропланерист*'.

Як бачимо, усі слова утворено за загальнономовними моделями, в яких частини поєднуються інтерфіксом -о-. Однак у двох номенах (*зенітокоси* і *карлопан*) досить важко встановити другий мотиваційний складник і його значення (-коси і –пан) і відповідно їхній "внесок" до похідного. Мало того, саме другий елемент у цих словах має подвійний статус: з одного боку, формально виражений у похідних, а з другого – за змістом є амотиваційним (або ж із високим ступенем метафоричності чи її затемненості). Порівняймо, *карлик* – маленького зросту людина і *карлопан* – маленького зросту футболіст, "Зеніт" – команда і *зенітокоси* – гравці команди. У наших реципієнтів ми не змогли добитися хоча б якихось прийнятних пояснень.

Незначна кількість спортивних жаргонінів на позначення осіб, утворених способом **основоскладання**, безпосередньо зумовлена особливостями діяльності спортсменів і відповідно особливостями самого життя спортсмена (швидкість, реактивність, рухливість), що й відображає їхня мова. Відповідно й суто спортивні назви повинні відображати (й відображають) такий ритм, реактивність. Саме тому найпоказовішою (оптимальною) для спортивного жаргону є довжина слів у 3 – 4 склади.

Дослідивши способи і засоби словотвору в спортивному жаргоні на позначення осіб, можемо зробити й деякі **висновки**.

1. У творенні спортивних жаргонінів активно використовуються ресурси словотвірної системи сучасної української мови, її способи й моделі, типи словотвірних значень, своїх суто 'спортивно-жаргонових' засобів немає. Таке в свою чергу ще раз підтверджує, що жаргон є природним, невід'ємним складником національної мови, який щонайменше на словотвірному рівні має єдине підґрунтя з іншими складниками національної мови. Можна стверджувати, що саме така "загальнономовність" ґрунту словотворення є причиною того, що значна

частина жаргонових дериватів без будь-яких перепон може перейти до загальномовного складу чи набувати статусу літературних.

2. Із досить різноманітного й багатого арсеналу способів словотвору в українській мові спортивний жаргон на позначення осіб послуговується лише декількома, до того ж і ступінь продуктивності навіть цих способів різний. Найпродуктивнішим є суфіксальний спосіб (у тому числі й універбація як його різновид), котрий відзначається досить вагомою кількістю засобів. Використовувані суфікси можна розділити на дві умовні групи: загальномовні і суфікси, позичувані з інтержаргону. Меншою продуктивністю відзначається усічення: порівняно з літературною мовою має меншу кількість різновидів і моделей.

3. Більшість спортодериватів є мономотивованими, тобто вступає в рівноправні структурні й семантичні зв'язки з однією твірною основою, лише незначна кількість дериватів може вступати в структурні й семантичні зв'язки з кількома твірними основами – бути полімотивованими.

4. Мотивація, як правило, прозора, безпосередня, що в свою чергу унеможливує пропускання словотвірних ланок (черезкроковий словотвір, за винятком окремих випадків, не притаманний спортивному жаргону). Мотиваційними основами можуть виступати як окремі слова різної частини мовної належності (іменники, прикметники, дієслова, зрідка числівники), так і словосполучення (здебільшого це стійкі словосполучення, що належать до спортивної термінології чи номенклатури).

5. Як і форманти, основи за походженням і статусом також мають різний характер: частина з них – основи загальномовних твірних, інша частина – основи жаргонізмів, що стали такими внаслідок інших номінативних процесів (як правило, семантичних). Часто перший загальний ланцюг щодо статусу його одиниць є гібридним (загальномовна твірна основа → жаргонізм-дериват): *пішохідний спорт* → *пішохід*.

Відзначаємо, що ступінь мотивованості похідних жаргонізмів є різним. Фіксуємо утворення з прозорою мотивованістю, а також ті, що характеризуються нерозкладністю змісту (затемненість мотиваційного значення спричиняє фразеологічність семантики таких номенів).

Література

Горбач 1974: Горбач, О. Правопорушницькі східньоукраїнські арготизми в дотичних словниках і в літературі перед 1-ою світовою війною [Текст] / О. Горбач // Науковий збірник Українського Вільного Університету. – Т. 8 (Збірник на пошану І. Марчука). – Мюнхен, 1974. – С. 14–28.

Горпинич 1999: Горпинич, В. О. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфонологія [Текст] / В.О.Горпинич. – К.: Вища школа, 1999. – 205 с.

Грещук 1978: Грещук, В.В. Спостереження над лексикою сучасного українського студентського жаргону [Текст] / В.В. Грещук // Проблеми дослідження діалектної лексики і фразеології української мови. Тези доповідей. – Ужгород, 1978. – С. 16-17.

Дзензелівський 1996: Дзензелівський, Й. О. Про арго українських ремісників (колківське кравецьке арго на Волині) [Текст] / Й.О. Дзензелівський // Українське і слов'янське мовознавство. Збірник праць. – Львів: Наукове товариство ім. Т.Г. Шевченка, 1996. – С. 286–305.

Ілик 2000: Ілик, Т. Абревіатури та похідні від них у комп'ютерному слензі [Текст] / Т. Ілик // Лінгвістичні студії. Збірник наукових праць. – Донецьк: ДонНУ, 2000. – Вип. 11. – С. 388–393.

Нелюба 2000: Нелюба, А.М. Усічення і принцип економії в словотвірній номінації [Текст] / А.М. Нелюба // Лінгвістичні дослідження: Зб. наук. праць / За ред. проф. Л.А.Лисиченко. – Х., 2000. – Вип. 5. – С.171–186.

Нелюба 2001: Нелюба, А.М. Тенденції в арготичному словотворі і засоби їх втілення [Текст] / А.М. Нелюба // Зб. наук. праць. Полтавський державний педагогічний інститут ім. В. Короленка. – Вип. 4 (18). – Серія “Філологічні науки”. – Полтава, 2001. – С. 105–112.

Ставицька 2005: Ставицька, Л. Арго, жаргон, сленг [Текст] / Л.Ставицька. – К.: Критика, 2005. – 460 с.

Широцький 1998: Широцький, К. Бурсацький жаргон української мови на Поділі [Текст] / К.Широцький // Збірник Харківського історико-філологічного товариства. Нова серія. – Харків, 1998. – Т.6. – С. 175–179.

Щепотьєв 1927: Щепотьєв, В. Мова наших школярів [Текст] / В.Щепотьєв // Етнографічний вісник, 1927. – Кн. 3. – С. 76–81.

В статті розглянуто словообразуюче домінування спортивного жаргону на категорії личности. Виявлено, що самым продуктивним является суффиксальный способ, который отличается весомым количеством способов.

Ключевые слова: словообразующая система, спортивный жаргон, категория личности.

The article deals with the word-formation prevalence of sporting jargon on the person's category. The suffix method proved to be the most productive, which carries the great number of means.

Keywords: word-formation system, sporting jargon, person's category.

Надійшла до редакції 15 вересня 2010 року.